KARİKATÜR

Şeytan aldı götürdü
Satamadan getirdi!..

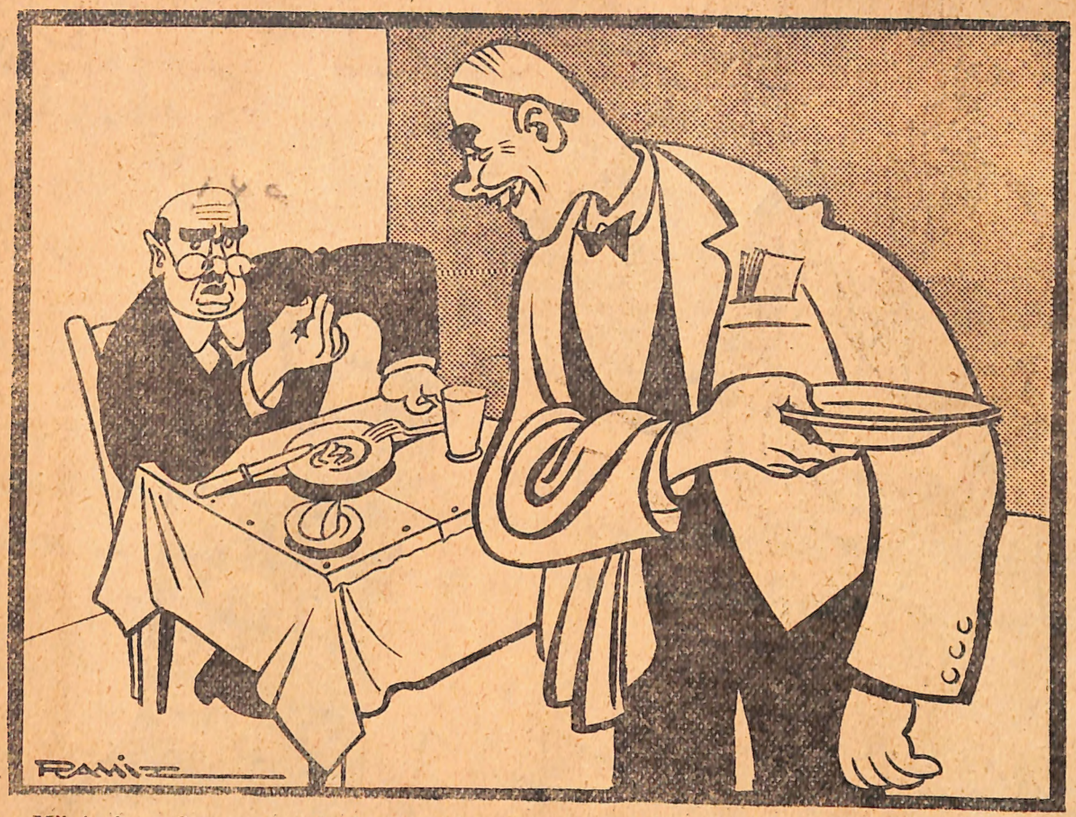

Müşteri — Garson, çorbadan koskoca bir çöp çıktı..
Garson — Evet bayım, lokantamızda tek bir kürdan kalmıştı.. Usta, bakalım hangi kısmetli müşteriye çıkacak diye tencereye atmıştı!.

HER PERŞEMBE...

Gırtlağına kadar borca gömülmüştü. Bir insan borca gömüldü mü, işleri üstüste kötü gider. Artık ipin ucunu tamamile kaçırmıştı. Alacaklılara verdiği mühletler çoktan birbirine karışmış bulunuyordu.

Geçen gün yazıhanesinde oturuyorduk. Kapı vuruldu. İçeriye kolu çantalı bir zat girdi.

— Küçük bir hesabımız vardı, dedi, lûtfeder misiniz?

— Hayhay, ama, bir hafta sonra geçseniz.

— Rica ederim bayım, bir gün tayin etseniz de o gün gelsem.

— Bu da olur.

— Perşembe günü münasip mi?

— Hayhay, her perşembe bir kere uğrayın!.

ASILAN YAHUDİ

Yahudi ağır bir suçtan dolayı asılacaktı. Ortalık ağarırken hapishane müdürü yanında bir kaç kişi ile odaya girdi:

— Haydi Çikidiko, dedi, kalk giyin...

Çikidiko gözelerini açarak:

— Nereye gidiyoruz? dedi.

Hapishane müdürü yutkundu:

— Çikidiko, dedi, cesur ol. Affedilmez bir suç işledin. Şimdi cemiyetine olan borcunu ödiyeceksin.

Çikidiko sordu:

— İflâsimi ilân etsem de şu borçtan vaz yeçseler olmaz mi?

GÜRÜLTÜNÜN MENBAI!

Meyhanede konuşuyorlardı. Birisi:

— Ben eve gidince bütün komşular rahatsız oluyor, dedi, buna çok tutuluyorum.

— Sebep? Sarhoşlukla çok mu gürültü ediyorsun?

— Ben etmiyorum birader, bizim karı ediyor!.

Ankaraya Mektup

Ya RUMBİ RUMBİ

Bazan derin derin düşünürüm de, şu İmparatorluğun bize çok zararlar verdiğini görürüm. Biz, koca ülke içindeki milletleri memnun edeceğiz diye neler yapmamış, kendimizden neler feda etmemişizdir. Arabistana, Arnavutluğa gidenlerimizin hemen mahallî kıyafetlerle birer resim çektirmesi, oralar dillerinden bir kaçar kelime, onların şarkılarından birer parça öğrenmesi, biraz onlara hoş görünmek, biraz da öğünmek için sanki lüzumlu görülürdü. Halbuki bu yanda Anadolunun canım şarkıları, güzel yerli kıyafetleri ihmal edilirdi.

İçinde bir çok Ali paşa kayımeni cümlesi bulunan Arnavut şarkısı ile karaçyeri trava Rum şarkısı, asfuri yumma Arap havası... gibileri bizim dahi hâlâ hafızamızdadır.

Kabak denilen çalgısını çalarak gezen Arabı, ve gaydalı Bulgarı bile bizim nesil hâlâ unutmamıştır.

Kadınlar ayrı, erkekler ayrı toplanıp da şöyle tefli utlu bir eğlence yapıldı mı, muhakkak:

— **Ya rumbi rumbi de rumbi**

Diye mahut arapça şarkıyı bir ağızdan söyler, bugün benim hâlâ bilmediğim gibi o gün de hiç birimiz manasını bilmezdik...

Bu şarkılı toplantılarda yine böyle yabancı bir eğlencemizde; birimizin yüzünü siyaha boyayarak ve fesini kulaklarına kadar çekip âdet çömelir vaziyette iken arkadaşların hep bir ağızdan:

— **Ah yalelli yâ lel, ah yalelli yâ lel!..**

Diye tempolu yâlel şarkısına ayak uydurup bir nevi babalı Arap dansı yapmasıydı... Bu şarkı ayni kelimelerle ve ayni melodi ile en az yirmi dakika sürer ve sonlarına doğru gittikçe acele acele söylenir ve danseden artık kanter içinde kalırdı..

Bunlar gûya eğlence sayılırdı. Fakat bugün öyle mi ya?.. Radyoda o kadar güzel Anadolu havaları dinliyorum ki beni içimden sarıyor, canevimden avlayıp kendine çekiyor. Halkevlerinde öyle millî danslar seyrettim ki vecdiçinde millî benlimiği hoplattılar.

Bu millî şuur ve bu ilâhî kudret Türkün en büyük kazancıdır. Artık ne Şamın şekeri, ne şekerin Şamı...

NE KOLONYA:

Geçenlerde bir kaç gün Ankaraya gidip gelen bir dostla Ankaranın meşhur berberi Eniştenin selâmı geldi, sağ olsun.

Eniştenin pek hoşsohbet olduğunu evvelce bu sütunlarda bir kaç defa yazmıştım. Onun tuhaflıkları hiç biter mi? Arkadaşım dükkânda iken yine bir şeyler olmuş...

Bir baba, saçını kestirmek için oğlunu getirmiş, traş bitmiş ve Enişte de bermutat meşhur sulu kolonyasına pamuğu batırıp oğlancağızın ensesine şöyle bir gezdirmiş, bre!.. Oğlan tavanlara fırlamış.. Enişte bir telâş, hemen acele, oğlanın ağız açmasına meydan vermeden babasile beraber tatlılıkla dükkândan uğurlamış...

Arkadaşım bu telâşı merak etmiş ve sormuş. Enişte onun kulağına cevabını şöyle fısıldamış:

— Mademki siz Zapartanın arkadaşısınız sizden saklanmaz. Çocuk sürdüğüm kolonyayı evlerindeki gibi zannetti ve daha sürmeden yerinden fırladı. Eğer ağzını açmağa fırsat versem; a, bu su imiş, diyecek... Daimîler bilir amma, yabancılar duyarsa hoş bir şey değil!.. Fakat şimdi oğlanın o halini gördüler ya, içlerinden herif doksan derecelik kolonya kullanıyor diye düşünürler. Bırak öyle zannetsinler!

ALLEM KALLEM:

Ankarada eski bir han vardır. adı "Allem kallem hanı,,.

Sahibi, daha doğrusu yaptıranı kimdir bilmem, fakat adamcağızı takdir ederim. Çünkü adını dobra dobra koymuş...

Şu harp senelerinde allem kallemin hem de gayri meşru yüzlerce nevilerini gördük. Fakat yapılan apartıman arda böyle açık bir isme tesadüf edemedik. Çünkü eğer bunlara kazanç şekillerine göre birer ad takmak lâzım gelse sahiplerini ele verirlerdi. Yeni allem kallemciler daha içlerinden pazarlıklı doğrusu!.

Zaparta

FAİK REŞİT UNAT

No. 531, CİLT: 21, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 28 ŞUBAT 1946

Karikatür

PERŞEMBE GONLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

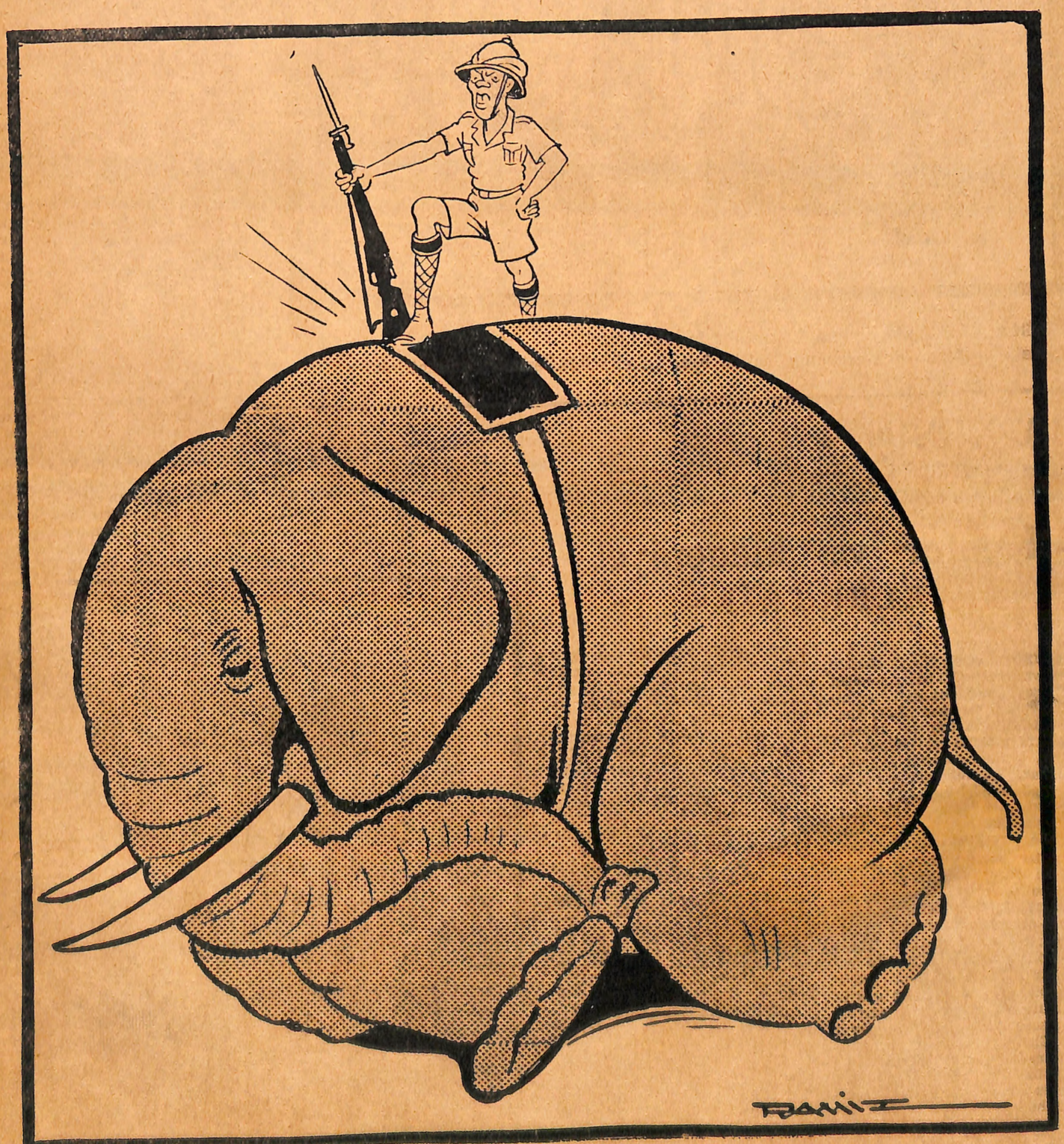

HİNDİSTANIN AYAKLANMASI BASTIRILDI

İngiliz — Otur oturduğun yerde, sen kalkalsan ben ayakta duramam!.

Doktor — Dikkatli olunuz, kahve sinirlerinizi bozar..
Hasta — Aman doktorcuğum, galiba beni Tekel müdürlerinden zannettiniz!

HAFTADAN HAFTAYA

Konfor ve Medeniyet

- ELEKTRİK -

2

BİZİM eski bir tabirimiz vardır. Çeşitli hassaları olan şeylere: "Muz gibi ne niyetine yersen ye,, demişizdir. Şimdi bu tabiri modernize ederek: "Elektrik gibi ne işe kullanırsan kullan,, şekline sokmak hiç yanlış olmaz. Çocukluğumuzda elektriği "gözle görülmez, elle tutulmaz, kulakla işitilmez bir madde,, diye öğretirlerdi ve o vakit belki de gerçekten öyle idi. Fakat şimdi bu hakikat taban tabana değişti: Dünyada elektrik kadar görünen ne vardır. Delil mi istersiniz? İşte gecelerin lâmbaları, sokak fenerleri, renkli ilânları, projöktörleri vesaire... Elektriğe elle tutulmaz diyenlere yanan bir lâmbanın telinin şöyle bir çıplak yerine parmak ucuyla dokunuvermelerini tavsiye ederim. Bak tutuluyor mu, tutulmuyor mu? Elektriğin kulakla duyulmayacağını iddia etmiş olanlara ise cevap basittir: "Zatıaliniz galiba radyosu olmayan bir dağ başında rahat uyku oyuyan bir insansınız.,,

* * *

Eski elektriksiz zamanları bir göz önüne getirin. Akşam üstleri lâmbaların hazırlanması bir vapurun kaldırılması gibi bir işti. Güçlü kuvvetli biri gaz tenekesini kaldıracak, bir başkası yere bir leğen, leğenin içine bir gaz şişesi oturtacak; tenekeyi tutan şişenin ağzındaki huniyi ayarlayarak gazı dökecek; sonra bu ameliye esnasında taşmış gaz leğenden şişeye boşaltılacak; sonra lâmbanın boğazı çevrilip çıkarılarak içi doldurulacak. Şayet lâmba camdan yapılmışsa mesele yoktur; fakat madenden veya başka bir maddeden ise dolup dolmadığını tayin etmek âdeta bir ihtisas işidir. Lâmbadan sonra şişenin temizlenmesine sıra gelir. Bir çubuğun ucuna bir bez sokarak şişenin içindeki isleri bura bura silmek lâzımdır ki bu da ayrı bir ihtisas işidir. Çünkü şişenin iki ağzı dar ve karnı geniştir. Bir küçük davul tokmağına benzeyen bezli çomağınız şişenin ağız taraflarını temizler, fakat geniş karın içinde âdeta boşta döner. Bezi kalınca sararsanız bu defa ağızlardan geçmez.

Şişeyi su ile yıkayamazsınız; çünkü kurulanması güç olduğu için lâmbayı yaktığınız gibi çatlar. Bunun için zurna çalar gibi dudaklarınızla üfliyerek içine nefes vereceksiniz ve bu nefesin bıraktığı rutubetten istifade edeceksiniz. Sonra yine de şişenin ağzına bir firkete bulup takacaksınız; çünkü bunu yapmazsanız yine çatlar.

Bu işler bittikten, leğen, gaz tenekesi vesaire yerli yerine yerleştirildikten sonra ellerinizin ve bileklerinizin haline bakarak musluk başına geçersiniz. Fakat gaz öyle bir şeydir ki suya aldırmaz, sabunla alay eder; siz temizlemeğe uğraştıkça o inadına sıvaşır. Nihayet son bir defa ellerinizi koklayıp neticeyi beğenmediğinizi mahzun bir burun ve dudak hareketile ifade ettikten sonra ameliye artık bitmiş sayılır. Meğer ki lâmba masaların üstüne binilerek tavana asılı mahfazasına oturtulacak bir asma lâmba olmasın. O takdirde yukardaki maharetlere bir de cambazlık ilâve etmek lâzım gelir.

Gelelim lâmbaların yakılmasına. Bir kaza yapmamağa çalışarak şişeyi tekrar çıkarır ve fitili yakarsınız. Ne kadar sıkı işiniz olursa olsun evvelâ onu son kertesine kadar kısarak şişenin ağır ağır sıcağa alışmasını sabırla bekliyecek, sonra ağır ağır açacaksınız. Fakat biraz sonra genzinizde bir yanma hissedersiniz ve dehşetle anlarsınız ki fitil bir ucundan tütmeğe, ince bir alevle karışık bir duman şişenin ucuna, oradan dışarıya yükselmeğe başlamıştır. Son bir ümitle lâmbayı bir kaç kere kısıp açtıktan sonra büsbütün söndürür, başka bir lâmba varsa yakarak fitili temizleme ameliyesine başlarsınız. Fakat ameliye deyip de geçmiyelim. Bu lâmba fitilindeki pürüzü temizleyip tekrar işler hale getirmek bir kürtaj ameliyatı kadar nazik bir iştir. Makas kullanamazsınız; çünkü ne kadar mahir bir operatör olursanız olunuz bu ıslak fitilde makas pürüzler bırakır. Şu halde tek çare parmaklarınızla fitilin uçlarını yoklaya yoklaya pürüzlerini birer birer temizlemek ve tekrar ellerinizi yıkamak için yeniden yapılacak bir tecrübenin sonuçlarını beklemektir. Çünkü emeğinizin tamamile boşa gitmemesi ve fitilin bu sefer başka ucundan hazin hazin tütmeğe başlamaması için hiç bir sebep yoktur.

Bazı lâmbalar öyle sinsi olurlardı ki tütmek için sizin en dalgın zamanınızı ustalıkla bekler ve sizi is kokusuna farkında olmadan alıştıracak bir tedriç usulü

İŞTE, ATOM BUDUR!..
— Eğer, bu ay bana yeni tuvalet yapmayacak olursan, eskisini giyer de seni rezil, kepaze ederim!..

takip ederdi. Öyle ki biri:

— Aman yine lâmba tütüyor!

Diye bağırdığı zaman iş işten geçmiş olurdu ve birbirlerinizin burun deliklerinin kurumları temizlenmemiş bir ocak bacası gibi simsiyah olduğunu görerek gülerdiniz.

Lâmbaya ihtiyacınız kalmadığı zaman onu söndürmek bile başlı başına bir maharet işiydi. Çünkü ağzını şişeye yaklaştırarak "püf,, diye üflediğiniz zaman nefesiniz onu birdenbire bastırıp söndürecek derece ve kuvvette olmamışsa bu sefer, dayak yiyen bir hayvan gibi o size karşılık verir ve saçınızdan sakalınızdan hayır kalmazdı.

* * *

Bütün bu sıkıntılara mukabil bir düğmeyi iki parmağınızın ucu ile çevirir çevirmez ortalığın nur içinde kaldığını görmek medeniyet ve konforun ne ileri bir hamlesidir. Fakat onu da söylemeliyim ki son iki senede ampuller birer birer yanıp tükenerek yerine karaborsadan yenilerini tedarik edip takamadığım zamanlarda, bütün o saydığım üzüntü ve meşekkatlerile beraber, petrol lâmbasını hazin hazin hatırladığım karanlık geceler az olmamıştır.

Karikatür

KORKUNÇ KAYNATA

Kıza evlenme teklif etti. Kız da peki dedi. Bunun üzerine delikanlı:

— Bu mesele hal'oldu, dedi, şimdi kendimize nasıl bir yuva kuracağımızı düşünelim!!.

Kız güldü:

— Onu hiç düşünme!.. Babama söylediğin zaman o senin yuvanı yapmaz da sağ, salim geri dönebilirsen istediğimiz gibi yaşarız!.

Dr. CEMAL TUNCA

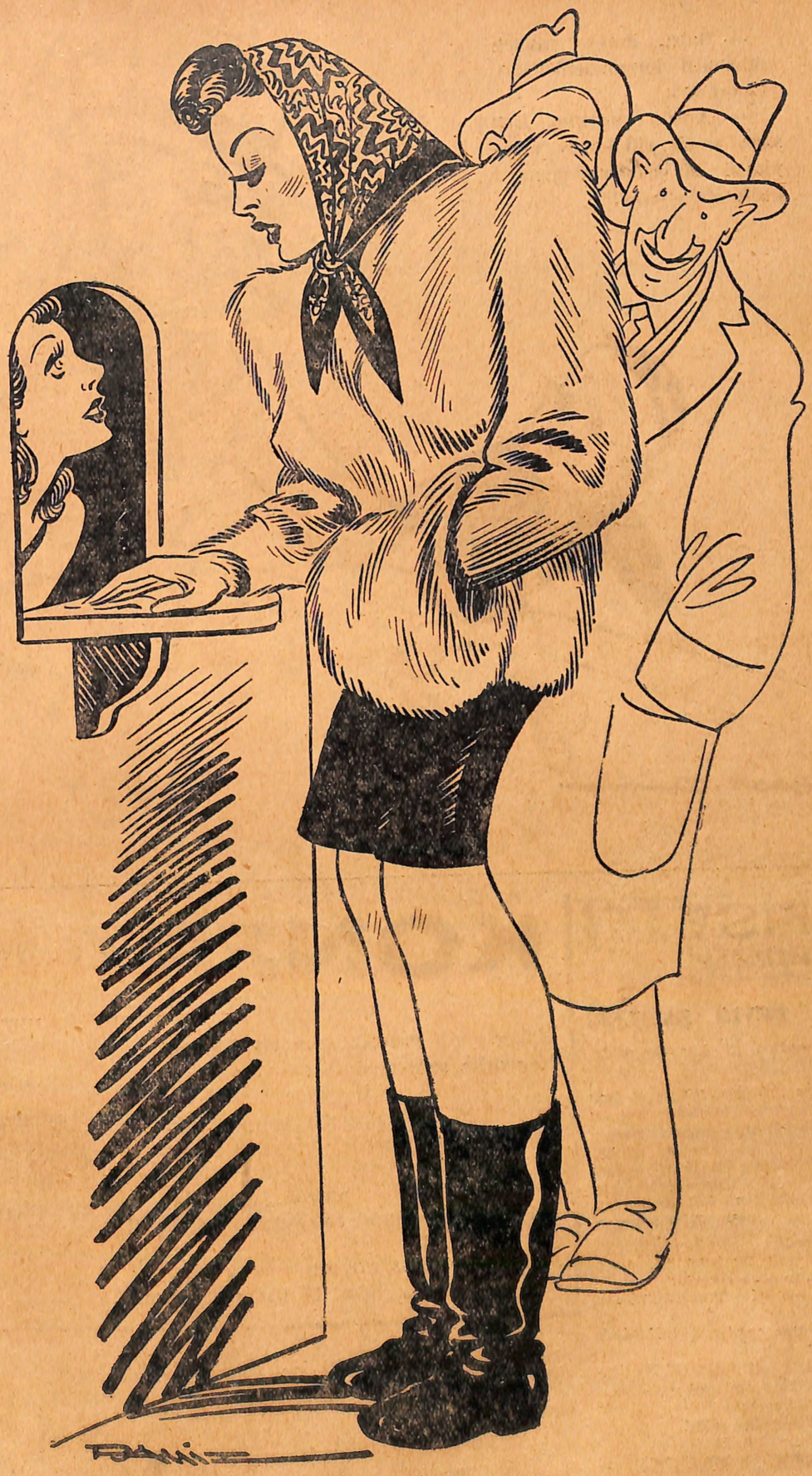

— Dikkat ediyorum, çok bayanlar sinemaya çizme ile gidiyorlar..
— Tabiî, her türlü farelerden bacaklarını muhafaza için!..

Gazeteyi karıştıran bayan başını kaldırdı, gülümseyerek kocasına sordu:

— Necdet, acaba niçin kaybolan bütün mücevherlerin manevî kıymeti vardır?

— Bilmiyor musun?

— Hayır!

KAYIP İLÂNLARI

— Sokakta bulduğu bir mücevheri olsa olsa maneviyata inanan bir adam götürür, sahibine verir de ondan!

Kadın dudak büktü:

— Desene ki bu ilânlar boşuna!..

— Büsbütün boşuna da değil!

— Ne gibi?.

— Bu kayıp ilânlarının çoğu yalandır da ondan!.. Reklâm olsun diye, öğünmek için yazdırırlar!.

— Baba, ileride maden mühendisi olup madenler keşfedeceğim...

— Aferin yavrum. Ben sana şimdi elli kuruş vereyim de bir şişe maden suyu keşfetmeğe çalış!

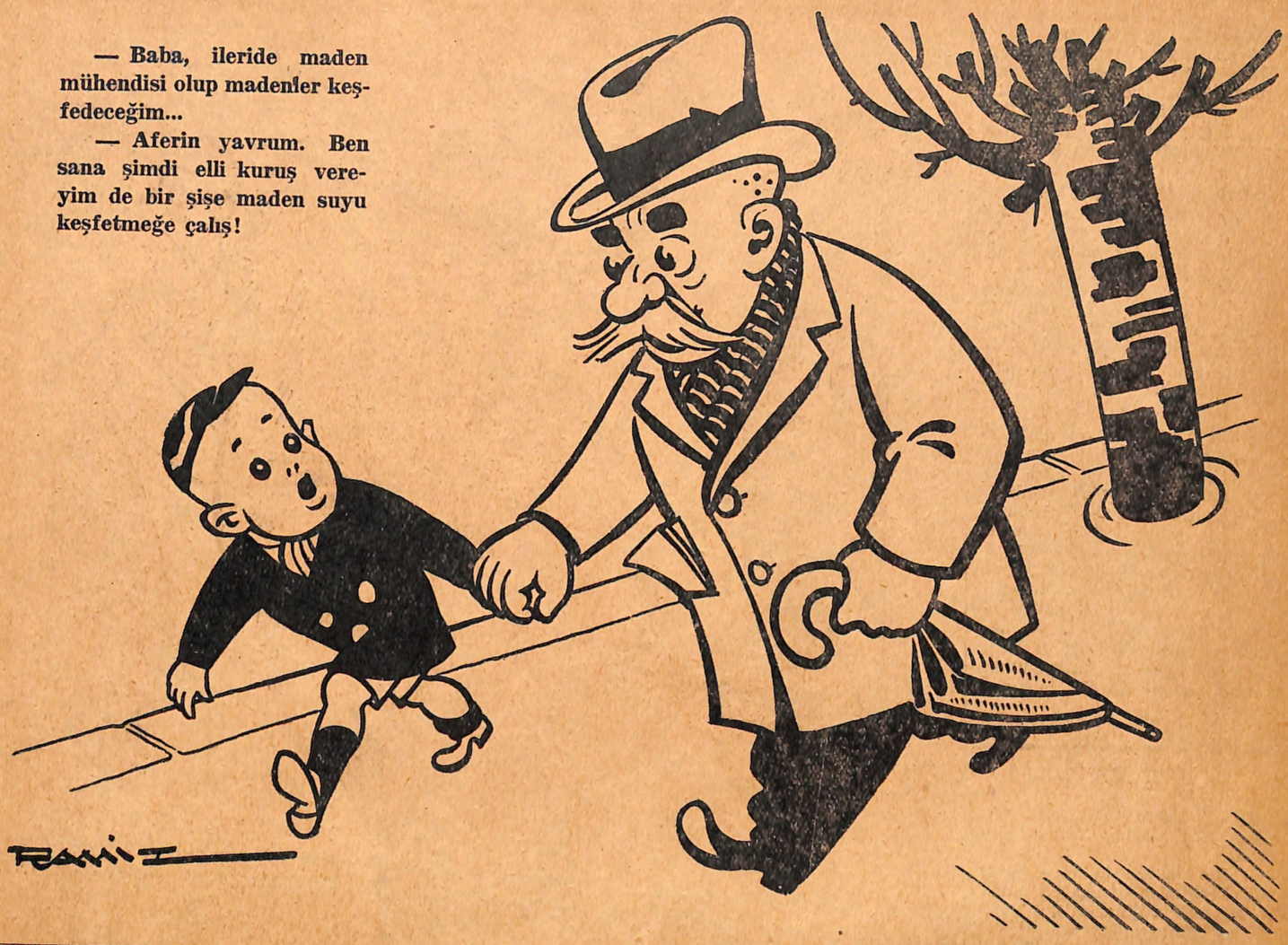

Kimse Duymasın

LÂLE DEVRİ ŞAİRLERİ

Bir antolojiyi karıştırıyordu. Okudu:

Kaçan geldim der-i ikbale ol dem dest-i ihsanın
Kef-i na-kâmıma sundu rüus-u sim-i simayı
Alup buseyleyüp baş üzre koydum şükredip bin kez
Tamam oldu işim bahtımdan etmem gayrı şekvayı.

Ve sordu:

— Kimdir bu kuzum?.

Bizimki cevap verdi:

— Cahit Sıtkı Tarancı'nın olacak!..

— Amma yaptın ha! Nedim'e benziyor!..

— Eh, Cahit Sıtkı da Nedime benzedi! Haberin yok galiba!... Şiir müsabakasında birinciliği kazanıp iki bin lira aldı!

ZORLA SÖYLETME

Çekişiyorlardı. Ev hali! Çekişme de olur, sevişme de. Onun dedikodusunu yapacak değiliz. Yalnız konuşulanları nakledelim yeter:

Kadın — Madem ki memnun olmıyacaktın, niçin benimle evlendin?. Evlenmeseydin!..

Erkek — !...

Kadın — Ya... Susarsın!. Benimle niçin evlendiğini biliyorum! Beni sevdiğinden değil!.

Erkek — !..

Kadın — Söylesene!.. Niye susuyorsun?!.. Param var diye benimle evlendin değil mi?!..

Erkek — Hayır!.. Param yok diye evlendim!.

ANTİKA MERAKI

Avukat Konuşgan antika meraklısı idi. Kapalıçarşıya ne zaman yolu düşse antikacılara uğramadan yapamazdı.

Yine bir gün bir antikacı dükkânına girdi. Duvarda bir saat gördü.

— Bu nedir? diye sordu.

— Enfes bir parça.

— Ne malı?

— Efendim, İmparatoriçe Öjeni tarafından Abdülâzize hediye edilmiş.

— Kaça?.

— Beş yüz lira.

— İşliyor mu bari?

— Mükemmel!. Fakat meselâ akreple yelkovan on iki gösterirken beşi çalarsa saatin iki olduğunu anlayacaksınız. Buna da artık kolayca alışılır değil mi?

ET VE HİZMET

Lokantada hizmet eden hep genç kızlardır. Onun için müşteriler yer bulmak için ayakta, sıra beklerler; o kadar çok iş olur. Geçenlerde metrdotel, garson kızları topladı:

— Çocuklar! dedi. Bu gün kendinizi göstermenin zamanı!.. Bu günkü etimiz hemen hemen tamamile kokmuştur!..

YETER Mİ DERSİNİZ?

Bayan geç vakit vapurla evine dönüyordu. Çantasını açtı, pudriyerini çıkardı, bol bol pudralanmağa başladı. Yanındaki kadın:

— Niçin bu kadar çok pudra sürüyorsun? diye sordu.

Genç kadın göz kırptı:

— Eve yüzümün akile dönmek için!.

YAPILACAK İŞ

Evlenme memurluğuna bir bayan geldi. Kırk beşlik bir bayan! Ama sürmüş, sürüştürmüş, takmış, takıştırmış. Memura sordu:

— Evlenmek için ne yapmalıyım?.

Memur, gayet samimî öğüt verdi:

— Acele etmelisiniz!.

KONFRANSLAR

oxoxo

Haber verdi radyoda Anadolu Ajansı:
Nevyorka naklediyor Londra konferansı...

Sanırım ki oradan Moskovaya geçecek,
Kimbilir, sonra nerde açacaklar seansı?

Seyyar oyunculara benzedi diplomatlar,
Tekrar edip dururlar her yerde ayni dansı!

Belki figür farkı var arada ufak tefek,
Kim görüp anlar fakat bu kadarcık nüansı?

Üç büyük artist çıkar meydana aslan gibi,
Hem boğuşur, hem okur hepsi bir sulh romansı

Sanırsın, barış değil, savaş toplantısıdır
Görmemişsen baştaki, sondaki reveransı.

Seyircidir vâkıa elli millet salonda,
Sahnede oynanan şey fakat hep kendi şansı.

Oynayan yalnız onlar, dinliyen yalnız onlar,
Ne Çini söyleten var, ne Repüblik Fransı!.

Deli Ozan

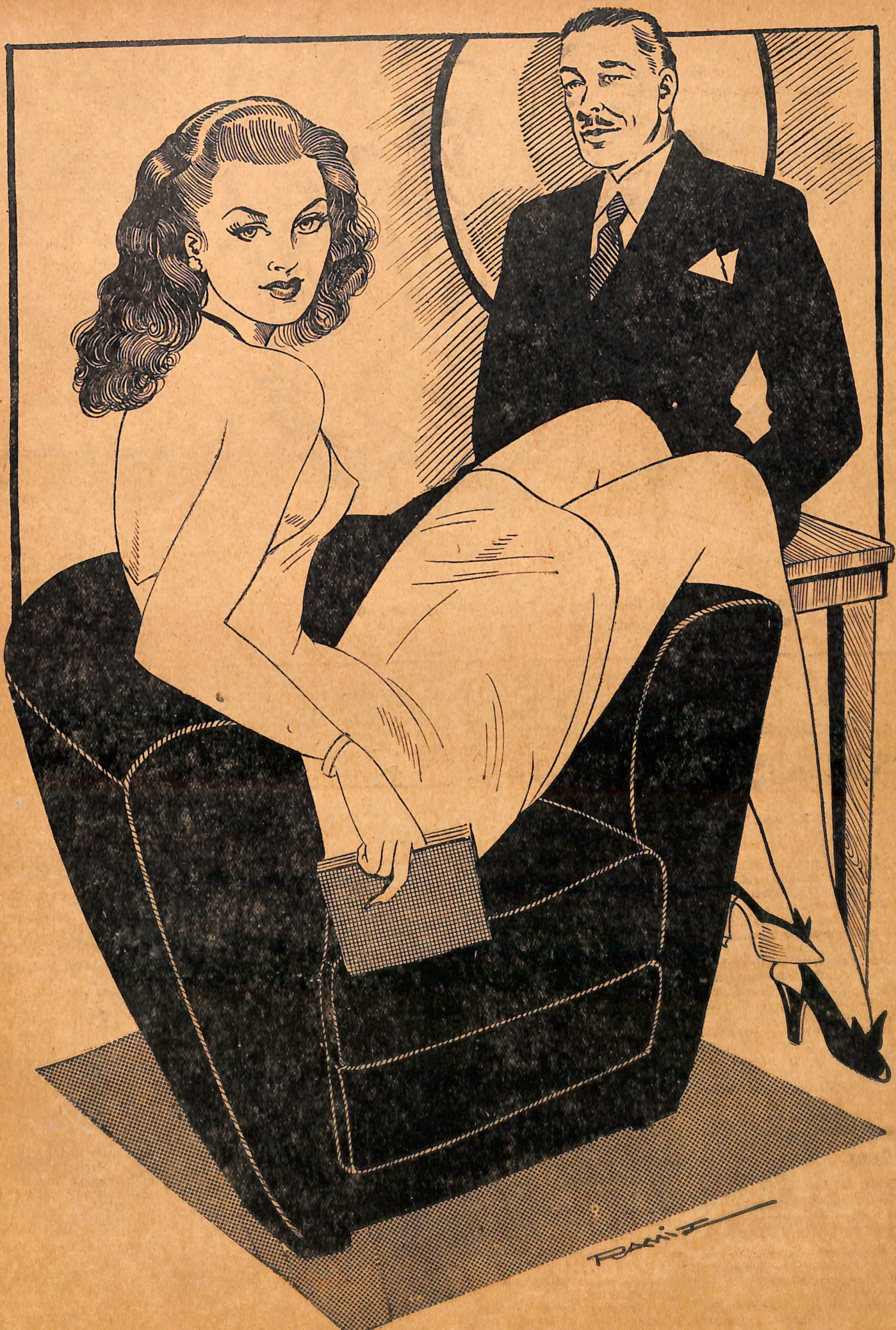

— Siz kadınlar sinema ile romandan başka bir şey bilmez misiniz?
— Nasıl bilmeyiz, terzi ile şapkacıyı da biliriz!.

— Hikmet Bayur çiftçi partisi kuracakmış.. Onun çiftçiliği var mıdır?
— Vardır ya... Eskidenberi fırtına eker yağmur biçer!..

"ÜÇ KİŞİ ARASINDA„

Yazan: ÇALAPALA

Üçü de bir şirkette çalışıyorlardı. Tuhaf tesadüf, adları da alfabe sırasiledir: Ahmet, Behçet, Cevdet!.

(No : Merak etmeyin, hikâyeye bir kadın girecek! Hem de güzel bir Rum kızı!.)

Üç arkadaşın yaşları otuz beşle yirmi beş arasında, değişikti. Ama öyle kafadar, öyle anlaşmış üç arkadaştılar ki üç kardeş onlar kadar olamazdı.

Arı gibi çalışır, birbirlerinin ekini belli etmez, patrona karşı bir olur, gül gibi geçinirlerdi. Zaten ilk zamanlarda şirketin iş eri azdı. İkinci Dünya Harbi başladığı zaman bilânçosunu güç belâ ak yüzle çıkaran şirket, iki sene sonra bir parladı, hayret!.. Al ah bir yürü ya kulum demişti ki o kadar olur!..

Üç arkadaş işlere yetişemez oldular. Patron, (Şirket hususî şirketti. Onun için başlarındaki adama müdür değil, patron diyorum.) düşündü taşındı:

— Bize bir daktilo lâzım! dedi. İngiltere ile mektuplaşmayı temin edecek, ingilizce bilen, çabuk yazar bir daktilo!.

Üç arkadaştan ikisi ingilizce bilirdi. İngilizce bilen başka bir memura ihtiyaç yoktu. Kendi kendilerine:

— Patron kendisine oynaş arıyor!. dediler.

Ve üzüldüler:

— Şirkete bir kadın gelecek. Bari ağzımızın tadını bozmasa!..

Patron zevk sahibi adamdı. Güzel bir daktilo seçti. Adı Mariyanti.

Mariyanti çok fakir bir ailenin kızıydı. Yalnız anası vardı. Babası ölmüştü. Anası da pek sofu bir kadındı. Kızcağız, bu kadının baskısı altında yetişmişti. Çok ciddî idi. İşinden başka bir şey bilmiyordu.

İşe başladıktan iki ay sonra üç arkadaş, patronun günahını aldıklarını anladılar. Adamcağız onu kendisine oynaş diye değil, şirkete yarar bir iş adamı diye almıştı. Kıza karşı gayet ciddi, hattâ biraz sert davranıyordu.

İş böyle olunca onlar harekete geçtiler. Mari ile (uzun olmasın diye Mariyanti diyecekleri yerde kısaca Mari demeğe başlamışlardı!) Ahbaplığı ilerletmeğe çalıştılar. Bir gün Ahmet, arkadaşlarına :

— Yahu, çocuklar! dedi. Bu Mari çok tuhaf bir kız!.

— Ne gibi? .

— Dün akşam buradan çıktıktan sonra peşine takıldım. Tramvay durağında beklerken sokuldum. Sözde orada rastlamışım gibi selâmladım. Konuşmağa başladık. Eve dönmeden şurada bir gazinoya girelim de birer kadeh bira içelim dedim, hava da sıcak!.

— Geldi mi?.

— Geldi ama, iş yok!.. Bir kadehten fazla içmedi. Bir türlü açılma fırsatı da vermedi. Geç kaldım diye çabucak sıvıştı.

— Evine kadar götürdün mü?

— Yooo!. Hayır.

* * *

Bir başka gün, Mari, patronun yanına girdiği zaman, Behçet:

— Çocuklar, dedi, bu kıza aklım, sırrım ermiyor vesselâm.

— Neden?.

— Hiç kimse ile kaynatmıyor. Dün, burada yalnız kalm şt k ya, biraz kurcalayım dedim. Hiç oralı olmadı.

— Çok sofu kız!.

— Ne biliyorsun?.

Cevdet anlattı:

— Geçen gün yolda rastladım. Gel şurada birer pasta yiyelim dedim.

— Geldi mi?.

— Olmaz, dedi. Kiliseye gidiyormuş.

— Bana kalırsa çekiniyor.

— Neden?

— Görürler diye!.

— Kim görür diye?

— Akrabaları, komşuları!..

— Kim bilir?

— Şunu hep beraber davet etsek. Belki yalnız kalmaktan çekiniyordur?!.

— Fena olmaz.

— Değil mi ya?!. Maksat mutlaka istifade etmek değil ki!. Meclisimizde bulunur. Oturur, bira içeriz. Şakalaşır, eğleniriz.

— Tabii!.. Maksat göze ziyafet!.

— Tamam!.

Mariyanti geldiği zaman:

— Mari, dediler, yarın akşam Ahmedin yıldönümü!. Hep beraber bir birahaneye gidelim de yeyip içelim olur mu?' Hep beraber, arkadaşça eğlenmiş oluruz.

— Mersi, ama...

— Canım aması, maması yok işte!. Geleceksin. Paralar Ahmetten!..

— Peki!.

Erkek — Ben namuslu bir adamım, mazimin nesini beğenmiyorsunuz?
Kız — Uzunluğunu!..

— Babamın işine sermaye koydu, babam da beni nişanlamağa mecbur oldu.

— Seni istimlâk etti desene!..

O akşam sahiden çok eğlendiler. Mari onlara sahiden güzel bir göz ziyafeti çekti. Şakalaştılar, gülüştüler, biraz da sarhoş bile oldular.

O akşamın tadı damaklarında kaldı. Tesadüf (!) bir hafta sonra Behçetin, on gün sonra da Cevdetin yıldönümleri geliverdi. Derken Marinin doğum gününü sorup öğrendiler. O da gecikmedi. Onu da kutladılar. Böylece üç arkadaş, dört arkadaş oldu.

Zaman zaman Ahmet, Behçet, Cevdet aralarında konuşurlardı:

— Razı olsa şu kızı alırdım doğrusu!.

— Varmaz ki!.

— Ailesi çok mutaassıp!.. Müslümana varmaz.

— Vallahi çok sıkı kız!.. Hayret ediyorum doğrusu!.. Ordunun içine sal!.

— Öyle!.

* * *

Günlerden bir gün, Mari:

— Ben nisanlandım! dedi.

— Kiminle kız?.

— Bir İngilizlan!

— Ne zaman?

— Bu pazar.

— Nerede buldun bu İngilizi?

— Sokakta rastladık!

Şaşıp kaldılar.

Bir hafta geçmedi. Meri (İngilizle nişanlandıktan sonra Mariyantinin adı Meri olmuştu!) bir haber daha getirdi:

— Ben Ingiltereda gidiyor!

— Ne zaman?

— Bu hafta!.

Ağızları açık kaldı. Meri iyi kızdı, hoş kızdı, hepsi memnun oldular. Vapura bineceği gün ona birer hediye almağa karar verdiler. Aldılar, götürdüler. İngilizi de ilk defa orada gördüler. Tahminlerinin dışında, kısa boylu, ufak tefek bir delikanlı. Kırmızı saçlı, kirpi gibi kaşları, boncuk gibi gözleri olan bir adam. O güzel, çıtı pıtı Rum dilberinin bununu neresine gönül verdiğini anlayamadılar.

Vapur limandan ayrıldıktan sonra Ahmet içini çekti:

— Gitti!.. dedi. Severdim haspayı vesselâm!.

— Ben de!

— Ben de!

Ahmet bir daha içini çekti. Sonra gülümsiyerek:

— Size bir şey itiraf edeyim mi çocuklar?. dedi.

— Nedir?

— Ben Mariyanti ile dehşetli kaynatırdım.

— Yok canım?.

— Vallahi, billâhi!.. Her pazartesi, perşembe akşamı beraberdik!.

Behçet de güldü:

— Aferin Ahmet!. Mademki sen söyledin, benim de artık saklamamda mana yok.. Ben de işi uydurmuştum. Salı ve cuma akşamları bana gelirdi.

— Desene bu işte Cevdet yanmış?!.

Cevdet kızdı:

— Budalalar! dedi. Siz benden sakladığınızla kalın!. İyi ki ben işimi sağlam tutmuşum!.. Cumartesi, çarşamba günleri de bana geliyordu.

— Haydi, haydi!.. Atma şimdi!

— Öyle mi?!.

Cevdetin kafası kızmıştı. Arkadaşlarına, Mariyantinin öyle gizli bir hususiyetini söyledi ki ikisi de şıp diye inandılar. O zaman Ahmet:

— Olur şey değil!. dedi. Hiç birimiz de şüphelenmemiştik!.

Behçet mırıldandı:

— Peki ama, pazar günleri kiminle buluşuyordu acaba?.

Cevet Sarayburnunu dönen gemiyi gösterdi:

— Onu bilmiyecek ne var?.. Coni ile buluşuyormuş işte!..

Çalapala

Akıl Hocası

Menemende A. B. :

"Yirmi iki yaşındayım. Kendimden iki yaş büyük bir kızı seviyorum, kendisine evlenme teklifinde bulundum, fakat benden büyük olduğu için teklifimi kabul etmedi... İkinci bir kıza gönül verdim, ona da ayni teklifte bulunacağım, kabul edeceğinden de eminim... Ancak ilk sevdiğimi unutamıyorum... Acaba mesut olur muyum?„

CEVAP :

Bir kere evlenin, mesut olmazsanız o zaman görüşürüz!

★

Bodrumda N. A. :

"Hava parası ne demektir?„

CEVAP :

Aman bilmiyorsanız öğrenmeğe çalışmayınız: Mal sahibi iseniz tadını, kiracı iseniz acısını bütün ömrünüzce unutamazsınız!

★

İzmirde R. L. :

"Yedi senedenberi sevdiğim ve sevgimin karşılığını gördüğüm kızla evlenirsem bahtiyar olur muyum?„

CEVAP :

Böyle bir kızla bahtiyar olmazsanız, artık, hiç bir suretle bahtiyar olmanıza imkân yoktur.

★

Adapazarında E. T. :

"Yirmi senedir evliyim. Evlendiğim zaman on yedisinde bulunan eşim, şimdi, otuz yaşında olduğunu söylüyor... Öbür seneler nerede?„

CEVAP :

Onlar da sizin yaşınıza yükleniyor!

★

Trabzonda M. Y. :

"1. Ömrünüzde hiç aşk geçirdiniz mi?

2. Mecmuada sizin karikatürünüzü gören bayanlar size neden âşık oluyorlar?„

CEVAP :

1. Geçirmedim... Hâlâ çekiyorum.

2. O da bir şey mi? Onlar benim karikatürümü gördükçe bana âşık oluyorlar, ben onları görmeden onların âşıkıyım!

★

Mersinde A. G. E. N. :

"1. Her gece, ama her gece rüya görüyorum.. Buna ne dersiniz?.

2. Bu rüyaların hiç birinde sizi görmedim.. Görmek için ne yapayım?„

CEVAP :

1. Rüyalarınız tatlı ise, hiç ses çıkarmadan, uyumaya bakın derim.

2. Buraya geldiğiniz zaman bize uğrayın, yahut oradaki adresinizi verin; rüyada görmenize hiç lüzum kalmaz!

★

Kargıda A. Ş. I. K. :

"Kadınsanız ben, erkekseniz kız kardeşim size âşıktır... Malî vaziyetimiz iyi, tahsil ve terbiyemiz yerinde... Bizim için yaş mevzubahs değil. Hatırımız için siz de bunu nazarı itibara almayın!„

CEVAP :

Kız kardeşinizin son fotoğrafını gönderir misiniz?

Akıl Hocası

HAYRÜLHALEF İÇİN!

Telefon çaldı. Doktor Ali Şükrü Şavlı açtı:

— Buyurun efendim!.

— Aman doktor acele geliniz.

— Kimsiniz?

— Necip Fazıl Kısakürek!

— Ne var, çocuk için mi?.

— Evet, çocuk için!

Doktor otomobile atladı. Acele Necip Fazılın evine gitti. Şair, doktoru kapıda karşıladı. Elindeki saatine bakarak:

— Fevkalâde teşekkür ederim üstat!.. dedi. Tam on dakikada geldiniz. Zahmet oldu size!..

— Ehemmiyeti yok!.

— Ben de böyle düşünd"m zaten..... Çocuğun bir şeyciği yok! Fakat Allah göstermesin, bir hastalanıverirse kaç dakikada yetişebileceğinizi anlamak için çağırdım!..

BÜYÜK VALS

Tokatlıyanda düğün vardı. Gittiler. Orada arkadaşlarına rastladılar. Yanlarında kavalyeleri yoktu. Herkes dans ederken onlar bir masa başında pinekleyip duruyorlardı. Karısı dürttü:

— Arkadaşlarımı da dansa kaldırsana ayol, ayıptır!

Çaresiz, kalktı, boyun kırdı, birini dansa kaldırdı. Kadın hantal mı hantal!.. Beceriksiz mi beceriksiz!. Dans değil, adeta hamallık... Üstelik nazenin bir de kırıtıyor, bir de edalanıyor!. Adamcağız hiç konuşmadan dönüp durduğu için, bayan bir aralık söz fırsatını vermek istedi:

— Bu çalınan Büyük Vals mı?

Adam homurdandı:

— Tabii! Görmüyor musunuz, iki saattir bitmek bilmiyor!.

NE BUYRULUR?

Bayan altmışlık var. Bir ameliyat geçirmesi lâzım geldi. Doktor, kadının cesaretini arttırmak için:

— Bayan, dedi, bu ameliyat size yalnız sağlığınızı kazandırmakla kalmıyacak, aynı zamanda sizi gençleştirecek de!.. Ameliyatı yapalım, kendinizi yirmi yaş küçülmüş hissedeceksiniz!.

Bayan istiğna ile kırıttı:

— İlâhi doktor!.. Beni çocuk yapacaksınız desenize!..

— ?!..

Acaip bir aile...

KOMİK ROMAN

— 23 —

Yazan: Ta. Ka.

Keramet beyle eşikte karşılaştılar. Biçare Bektaşi, fena halde üzülmüştü:

— Çok mahcubum efendim. lâkin kadınlara dert anlatamadım. Hanımefendiye ne yapmalı? Sinirlendiler. dedi.

— Şimdi geçer. Siz meraklanmayın.

Cemal içeri girdi. (Büyük hala hanım) ı bir karyolaya arkası üstü yatırmışlardı. Vaziyetin acıklı olmasına rağmen Cemalin gözüne, ateş gibi bir güzellik yığını doldu. Entarisi biraz sıyrılmıştı. Kuvvetl ve baygın bir genç kız..

— Müsaadenizle efendim! Müsaade buyurunuz!

Açıldılar.

— Bana sirke ve kolonya getiriniz.

— İşte hazır.

Bir koca karı bağıra çağıra akıl öğretiyordu:

— Parmaklarını açın. Dilini dışarıya çekin. Ayağının baş parmağını ısırın. Çenesi kilitlenmiş.

— Vah vah!

— Pek de körpe hemşire. Zahir saralı yavrucak.

— Bunu kim sinirlendirdi?

— Kim sinirlendirecek... Ablacığım... Gözünü aç... Ablacığım... Hi hi hi! Ölüyor anneciğim... Yabancı evlerde ölüyor.. Aman,,, Aman!...

Bu da küçük hemşire!

Cemalin aklına, bir takvimde okuduğu bayılma çaresi geldi. Kavgada çok işine yarayan mütecaviz sesile:

— Haydi bakalım, herkes dışarı! diye gürledi.

Evvelâ kulak asmak istemediler. Elini kaldırarak tekrarladı:

— Herkes dışarı... Herkes... İhsan!.

— Buradayım...

— Şunları dışarı defet. Kapıyı kapa... Kimseyi içeriye sokmayacaksın. Yasak!

Ihsanın da yardımi'e kalabalığı defettiler. Küçük hala biraz mukavemet gösterecek oldu. Cemal :

— Siz de.. Siz de diyorum. Ağlamak ilâç değildir. Yallah! Beni kuvvet istimaline mecbur etmeyin. Bir hayat kurtaracağız. İhsan, pencereleri aç, kapıyı ört. Kimseyi istemem..

Hastayla yalnız kalınca avucuna biraz sirke aldı. Fakat o kadar güzel bir yüze sirke sürmeğe kıyamadı. Elini silkeledi. Kolonyayı kavradı. Çapaçul bir erkeğin iğne kullanması gibi seyri insanın içine sıkıntı veren acemi hareketlerle evvelâ bilekleri, sonra şakakları uğaladı.

Bir aralık gözü, tombul, şeffaf diz kapağına ilişti. Küfrederek entariyi aşağıya çekti. Kolonyayı yüzüne sert sert çarptı. Parmaklarını örselememeğe çalışarak kolayca açtı. Mendilini ıslatıp dudaklarına, yanaklarına, gözlerine sürdü, burnuna koklattı. Gerek tenhalık, gerek temiz hava, gençlik hemen tesirini gösterdi. Hala hanım, titriyerek uyandı. Tavana kocaman çakır gözlerile bir şey anlamadan baktı. Başını yavaş yavaş çevirdi:

— Ben neredeyim?

— Burada...

— Siz kimsiniz?.. Aman yarabbi! Cemal bey.

Korkuyla elini yüzüne kapattı:

— Beni öptünüz mü?

— Evet...

— Bir de evet diyorsunuz. Ne hayasızlık.. Zaafımdan istifade ettiniz...

— Başka çare yoktu ruhum. bayılmıştınız. Eğer öyle hareket etmeseydim siz ayılmazdınız, ben de ölürdüm.

— Susunuz... Zaten görür görmez fena adam olduğunuzu gözlerinizden anlamıştım... Alçağın biri imişsiniz.

— Sinirlenmeyin. Tashihi kabil. Geri alırsınız.

— Kalpsiz adam. Yüzüme bakma... Senden nefret ediyorum...

Ah, dünya üzerindeki sıgaların en güzeli, bu "müfret mütekellim,, sıgasıdır. Cemal, "beni öptünüz mü?,, diyen müthiş sualle o kadar şaşırmasaydı muhavere asla böyle bir yola dökülmiyecekti. Bu iki kelime sanki odayı doldurmuş, ikisinin de kâinatla alâkalarını kesivermişti. Yüreği saadetle vurarak öksürdü:

— Haydi kalk... Saçını tara, herkes telâş içinde.

— Fena adam... Kalpsiz.

— Hem kalbimi elinde tutuyorsun.. Onu haince acıtıyorsun... Hem de kalpsiz diyorsun.

— Bana dokunma... Elimi bırak.. Bırak diyorum.

Cemal, hala hanımın saçlarını şefkatle okşarken "baygınlık sana minnettarım! Sen güzel hastalıksın!,, diye düşünüyordu.

Kıza pek kibar görünen bir hareketle avucunun içini öptü.

— Haydi kalk artık... Küçük merak ediyor.

— Beni buradan götürün... Bir dakika bile durmayalım. Bana hakaret ettiler. Paşa ağabeyimi ne yapacaklar? Ben vekiliyim. Ben nişanı takamaz mıyım?

— Aldırmayın. Bunlar görgüsüz adamlar... Ben o'sam... Siz geldikten sonra kapıyı peygamber çalsa, kitabını koluna verir, defederim. Cahil serseriler! Haydi kalkın. Onları mazur görmeli Maksudun hatırı için tahammül edeceğiz. Saçlarınızı düzeltin...

— Bak, yüreğim nasıl çarpıyor.

Cemal, bu nefis mahfazanın içinde "kuş gibi,, vuran yüreği elile dinledi:

— Allaha şükür! dedi.

— Ne var?

— Büyük bir yürek sahibi imişsiniz. Ne kadar bahtiyarım.

Kolundan çekip kaldırdı. Sarılıp öptü.

— Dudağımın boyası..

— Çantandadır..

— Başım dönüyor. Düşeceğim. Kalbim ağrıyor benim.

— İlâcı dansetmektir. Bir tango! Geçer gider sevgilim.

— Barbar adam.

Saçlarını aynada elile düzeltti. Kapıya doğru yürürken gülümsüyordu. Cemal kaşlarını çattı:

— Gülmeyin dikkat edin! Ayıptır.

Kız, o şaşkınlık arasında "masdarı, "ismi mürekkep,, anlamış olmalı ki bir tarafı açık kalmış gibi elini hızla göğsüne götürdü. Sonra "Yaramaz,, manasına parmağını salladı. Dudağını ısırdı.

Cemal: "Yarabbim! Bu ne mukaddes bir gün!,, diye düşündü.

Sahici bir asker gibi nöbet bekliyen ve hâlâ şapkası başında olan İhsanın omuzuna vurdu.

— Haberin var mı?

— Yoook!.

— Apdal.. Demek haberin yok. Demişler ki.. Ne demişler bakayım?.

— Bilmem. Anlamıyorum. Esmer güzel taze görünmüyor.

— Saçını maşalem ya gitmiştir. Kalp kalbe karşı değil mi?

— Bırak.. Ne demişler diyordun?.

— Evet.. Demişler ki.....

"Erişir menzili maksuduna aheste giden
Tez reftar olanın payına damen dolaşır.,,

demişler.

— Sen delirdin mi?

— Ah, sen ne iyi insansın kardeşim. Sana esmer - güzel - tazeyi mutlaka alacağım.

— Haşşöyle... Aferin.

Kadınlar kendilerine bakarak fısıldaşıyorlardı. Keramet Bey öteki odadan dışarı çıktı:

— Buyursanıza ihvanlar! Sizi gözlüyoruz.

Arka arkaya yürüdüler. Eşikte esmer - güzel - taze bekliyormuş. İhsana:

— Şapkanızı alayım efendim! dedi.

— İstemez... Dursun... Teşekkür ederim. Alınız.

Oğlan şapkayı canını verir gibi verdi. Cemalin arkasından yetişti.

Odanın ortası boş bırakılmış, iskemleler etrafa sıralanmıştı. Kapının iki tarafında mırıldanan kadın ve kız kalabalığı vardı. Cemal gramofonun yanındaki boş iskemleye henüz oturmuştu ki bir çocuk ve bir kadın aynı zamanda etleri çimdiklenmiş gibi bağırdılar. Oda karıştı. Cemal geri döndüğü zaman İhsanı, yere yüzü koyun düşmüş bir küçük çocuğu kaldırmakla meşgul gördü. Annesi:

— Nasıl iş bu.. Çocuğumu düşürdünüz!. diye çıkışıyordu.

Cemal, yanına oturan İhsana yavaşça sordu:

— Ne oldu?

— Sorma... Ben şaşırdım. Esmer - güzel - tazeyi görür görmez tedbirim şaştı. Şapkamı isteği (olmaz) diyorum. - saçını bir kere sıvazladı - olmaz dedim. Aklım başıma geldi. Şapkayı verip arkandan koştum - saçlarını bir daha sıvazladı. - Şurada çocuk bırakmışlar iskemleye... Yan gözle mi baktım, hiç mi bakmadım? Kedi zannederek elimin tersile yere süpürmüşüm. Feryat edince ayıldım - Saçlarını bir daha sıvazlamasile, dilsiz berberin yatırdığı kâhkül uyandı. Zıplayıp dikildi. İhsan farkında değil , anlatıyor:

— Çocuklarına neden sahip çıkmazlar? Benim ne suçum var - sesini alçalttı - Saçlarım nasıl?

— Mükemmel!..

Büyük hala - Selma - Cemale, İhsanın âsi saçlarını gözlerile gösterdi. Cemal de (sus) diye işaret verdi.

Karşı duvarın dibinde bir sıra manav esnafı oturuyordu. Bunların manav esnafından olduklarını Cemal, potur biçimi pantalonlarından ve gümüş köstekli saatlerinden anlamıştı. Hepsi de cıgaraları ağızlıkla içiyorlar. Sonra ellerini terbiyeli terbiyeli dizlerine bırakıyorlardı.

Selma ile kardeşi, odanın en mutena yerine, cumbanın içine buyur edilmişlerdi. Bu kalabalığa yakışmıyorlar, kendi aralarında alçak sesle konuşuyorlardı.

Bir aralık Selmanın şımarık ve mesut sesi duyuldu:

— Cemal!

— Efendim.

— Buraya gelsenize...

— Ne var?

Selma, delikanlıyı yakasından tutup kendine çekti. Kulağına:

— Hani gelin hanım? diye sordu.

Cemal, kadın kalabalığına baktı:

— Yok... Galiba süsleniyor.

— Haydi söyleyin. Güzel mi?

— Şimdi görürsünüz..

— Siz söyleyin, istiyorum.

— Nasıl anlatayım...

Bereket versin, küçük hala "Paşa ağabeyim geliyor!,, diye haykırdı. Cemal, pencereden baktı ve gördü. Az kalsın "Paşa ağabey bu mu? Maksut bunun oğlu mu?,, diyecekti. Hüseyin paşayı, belki öz oğlundan daha iyi tanıyordu. Bir münasebetsizliğe meydan vermemek için:

— Paşa amcam geliyor! diye âdeta nara atarak kapıya koştu. Merdivenleri yuvarlanır gibi indi. Taşlıkta "Paşa hazretlerinin,, şapkasına sarıldı:

— Veriniz lûtfen paşa amca!

— Ulan sen de mi buradasın rezil?... Ulan bu ne iştir?

— Aman paşa amca... Bizi rüsvay eyleme.. Dışarı çıkalım, kulaklarımızı çekersin.

— Kızlar yukarda mı haspalar...

— Yukarıda.

— Onlar olmasaydı... Ben size böyle haltetmeği öğretirdim.

Cemal, derin bir nefes aldı. "Paşa hazretleri,, şu halde küçük hemşirelerden korkuyordu. Yoksa semtin bu meşhur küfürbazı nişan, düğün dinlemez, herkesi tepeden tırnağa, kalaylardı.

— Arkası var —

Yeni PUDRA RENKLERİ

önünde

KADINLARIN HAYRETİ

SİHRAMİZ BİR KOLORİMETRİK MAKİNE SAYESİNDE İSTİHZAR EDİLEN PUDRA TENİN GÜZELLİĞİNİ ON MİSLİ ARTTIRIR.

★

Teninize en uygun gelecek pudranın tam rengini veren yeni bir Kolorimetrik makina icadedilmiştir.

Bu sayede şimdiye kadar görülmemiş emsalsiz bir güzellikte orijinal pudra renklerinin istihzarına imkân verilmiştir. Bunları yalnız Tokalon pudralarında bulabilirsiniz. Bu pudra rüzgârlı ve yağmurlu havalarda bile bütün gün sabit kalır Burnun parlamasına mani olur. Hususi ve beratlı bir usul dairesinde istihzar edilmiştir. Bu yeni Tokalon pudrasının en son yeni ve *cazip renklerini* bugünden tecrübe ediniz. Daha genç ve güzel görününüz.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

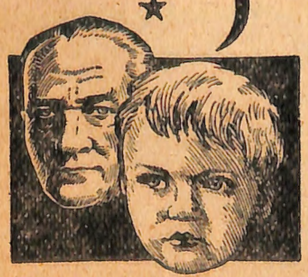

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

TÜRK MEŞHURLARI

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Her ayın birinde 32 sayfalık bir fasikül neşredilmek suretile 12 fasikülde tamamlanacak olan bu eseri ihmal etmeden toplayınız, ve eksik fasiküllerinizi bayiinizden tedarik ediniz. İlerde kütüphanenizin en kıymetli eseri olacaktır. Her fasikülün fiatı 50 kuruş

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

Eski bir Boğaziçili tarafından yazılan bu kitap bütün bir tarihtir. Güzel fıkralar ve hatıralarla dolu olan bu eserde çocukluğunuzun Boğaziçini hatırlayacak ve onun bilmediğiniz taraflarını öğreneceksiniz. Kütüphanenizi bu eserden mahrum etmeyiniz.

125 kuruş.

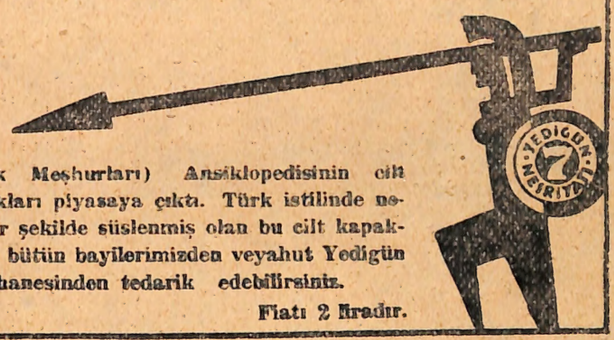

(Türk Meşhurları) Ansiklopedisinin cilt kapakları piyasaya çıktı. Türk istilinde nefis bir şekilde süslenmiş olan bu cilt kapaklarını bütün bayilerimizden veyahut Yedigün idarehanesinden tedarik edebilirsiniz.

Fiatı 2 liradır.

EV İlâçları

Doktor Nuri Ergene tarafından yazılan bu eserde şifa veren nebatları birer birer resimlerile beraber tanıyacak ve hangi hastalıklara yaradıklarını öğreneceksiniz. Bu kitap, her evde bulunması lâzım olan bir eserdir.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

125 kuruş

Napoleon un Düşünceleri

YEDİGÜN NEŞRİYATI

75 kuruş.

Hitler ve Mussolinin ortadan kalkmalarile birinci plâna çıkan bu meşhur diktatörün vecizelerini ve güzel sözlerini ve meşhur vasiyetnamesini üstat Reşat Nurinin kaleminden okuyacaksınız. Bu günün politikasını anlamak istiyenler dünün en meşhur diktatörü olan Napolyonun düşüncelerini okumalıdır

AYLIK

ANSİKLOPEDİ

KÜTÜPHANENİZİN EN KIYMETLİ BİR ESERİ OLACAKTIR.

Büyük

KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

SEDAT SİMAVİ

Fuji-Yama

MİLLİ ROMAN

Yeni Çıktı

75 KURUŞ

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 375 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Karikatür

TOMBUL TEYZE DOLMUŞA BİNİYOR..

Tombul Teyze — Haydi bey, otomobil kalkacak, sen halâ dışardasın!

T.T. POSTASI

Rize: Orhan Bilgin :

S — Sıska Dayıya kıymetinizi bu et kıtlığında nasıl bir hareket tarzile belirtiyorsunuz?

C — Kendimi pahalıya satarak!

Ankara: Mehmet Özkök :

S — Sayın teyzeciğim. Benim de ufacık bir tombulum vardı, kaybettim, acaba o da mı İstanbulda? Kasaplara boykotunuz devam ediyorsa orada zayıf ayacaksınız. Ankaraya gelseniz olmaz mı?

C — Müteessir olmayın, bu sefer kaybetmemek için benim gibi daha biraz tombulcasını bulun. Kasaplara boykot devam ederse İstanbullular bana hücum etmesin diye Ankaraya gelmek istiyorum.

Polatlı: Ali Akar :

S — Sizin çok akıllı olduğunuzu son resminizden öğrendim, herkes kocasını kafese koyarak gezdirir. Sizse çantanıza koyarak.

C — Kocaya benzemediğinden kafese koymuyoruz. Bizimki çantada kekliktir!.